

ברכת המחנכים

תתארו לכם עולם יפה...
עולם שבו אומרים מילה טובה, או שתיים.
לא צריך הרבה יותר מזה.
יש מי שישב על הגדר, רגל פה רגל שם,
שירצה להיות בסדר עם כולם.
יש מי שישכב לו על הגב והחיים יראו לו כמו מחזה..
ויש מי שייקח לו חבר, וביחד ישנו את העולם,
ואז, בוודאי, יבואו כבר כולם.

תלמידים יקרים,
למרות שאולי חלקכם אינם מרגישים כך, היום אתם צועדים צעד משמעותי
בדרך שלכם לבגרות ועצמאות.
לכאורה מדובר בעניין טכני של קבלת תעודת זהות. אבל, מבחינה מעשית זוהי
הפעם הראשונה שמדינת ישראל מכירה בכם באופן אישי. אפשר לומר כי עד
היום, המדינה לא התייחסה אליכם כאנשים בוגרים ועצמאיים, אלא ראתה בכם
ילדים קטנים הנמצאים בחסות הוריהם. הייתם רשומים רק בספח תעודת הזהות
של ההורים, וכל קשר שרציתם לקיים עם המדינה, הייתם חייבים לעשות ביחד
עם ההורים והשתמשתם לשם כך בתעודת הזהות שלהם.
אבל, החל מרגע זה, עשיתם צעד משמעותי בדרך להיות אזרחים (מבחינתה של
המדינה לכל הפחות). אזרחים צעירים בעלי זכויות, ולא פחות חשוב מכך בעלי
חובות.
אז תלמידים יקרים, רגע לפני הצטרפותכם הרשמית למניין אזרחי ישראל אנו
מציעים לכל אחד לשאול את עצמו- עד כמה אכפת לי ממה שקורה מסביבי?
ממה שקורה במשפחה שלי? בישוב שלי? בארץ שלי?
מעורבות, אחריות, יוזמה, נתינה- אלו לא מילים גסות. הן מגיעות עם הבגרות
וההתבגרות.
אנו מאחלים לכם שתהיו אזרחים איכפתיים, מעורבים, תאמרו פה ושם מילה
טובה, תנחו קצת על הגדר לעיתים, אך שבראשכם תדגור המחשבה לשנות את
העולם בעניינים שחשובים לכם.

מאמינים בכם, המחנכים.